

РЕШЕНИЕ

№ 3717

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **665** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „О. А.“, А., представлявано от адв. В. Т., срещу решение № 93/22.08.2019 г. на председателя на Патентното ведомство (ПВ). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, и като взе предвид определение № 10486/29.07.2020г. по адм. д. № 6640/2020г. на Върховния административен съд, Седмо отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото горепосоченото решение е неблагоприятно за дружеството – жалбоподател. С това решение на председателя на ПВ на основание чл. 45, ал. 2 от ЗМГО /отм./ е отменено решение от 24.03.2017 г. по опозицията, подадена от жалбоподателя (с вх. № 1309279/28.08.2015 г. на ПВ), с което е постановен пълен отказ за регистрация на марка вх. № 136521 DMV, комбинирана, и е върната заявката за продължаване на производството по разглеждането ѝ. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по жалба на ЗС [фирма] срещу решение от 24.03.2017 г. на състав по опозиции за пълен отказ па

регистрацията на марка с вх. № 136521 DMV, комбинирана. Тази жалба е с правно основание чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗМГО (отм.). С нея дружеството, като заявител на посочената марка, поискало отмяна на решението, с което бил постановен пълен отказ, по предявена на основание чл. 38б във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 и чл. 12, ал. 3 ЗМГО (отм.) опозиция с вх. № 1309279/28.08.2015 г., подадена от страна на дружеството – жалбоподател в настоящето производство. В жалбата от страна на ЗС [фирма] са изложени доводи за липсата на надлежно упълномощаване на представителя на опонента; недоказаност на реалното използване на противопоставената с опозицията марка на Европейския съюз с № 221598 О.; неправилен анализ на обстоятелствата, релевантни за преценката, налице ли е вероятност за объркване при сравнението на стоките и услугите на марките.

Опонентът представил с писмо от 11.09.2017 г. становище, в което са изложени доводи, че представеното пълномощно е подписано от лице с представителна власт; че по-ранната марка е използвана от други лица с неговото съгласие, като разпоредбата на чл. 19, ал. 3 ЗМГО (отм.) следва да се тълкува разширително, а не да се свежда единствено до изискването за наличие на сключен лицензионен договор, като сочи релевантна съдебна практика; че знаците в случая са сходни, защото съвпадат в два от трите съставляващи ги звука - М и V, а първите букви D и O имат близко графично оформление; че по-късната марка не се отличава в достатъчна степен от по-ранната чрез специфичния си шрифт и цвят; че по-ранната марка е отличителна и известна; че репутацията на марката е както във връзка със стоките, така и по отношение на услугите.

От фактическа страна издателят на процесното решение установил, че на 28.08.2015 г., от името на «О. А.», А. в ПВ е постъпила опозиция срещу регистрацията на марка с вх. № 136521 DMV за всички заявени услуги. Основание на опозицията е разпоредбата на чл. 38б във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 и чл. 12, ал. 3 ЗМГО (отм.). Подателят ѝ сочи, че е притежател на по-ранна марка на Европейския съюз № 221598 О., комбинирана, регистрирана за стоки и услуги в класове 1, 2, 3, 4, 6, 7, 11, 17, 19, 36, 37, 39, 40 и 42 на МКСУ. За отличителен и доминиращ елемент в състава на заявената марка опонентът определя словния елемент DMV, а при по-ранната марка - буквосьчетанието О.. Излага мотиви за идентичността и сходството на марките и на техните стоки и услуги. Поради съпадението в буквите М и V, както и поради сходната графика на първите букви D и O счита, че е налице висока степен на визуално сходство. Допълва, че различното цветово оформление и флаг на заявената марка не допринасят за различно впечатление от марките. Аналогично намира знаците за фонетично сходни, тъй като имат еднаква дължина и интонация, а при произнасянето си съвпадат в две от буквите. По отношение семантиката сочи че нито един от знаците няма самостоятелно смислово значение и преценка по този критерий не може да бъде извършена. След подробен анализ на стоките и услугите на сравняваните марки стига до заключение, че те са идентични и сходни. Поради това намира, че е налице вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. Наред с това, последната се ползва с повишена отличителност и известност към март/ април 2013г. и използването на заявената марка би довело до неоснователно облагодетелстване на заявителя и раздвояване на отличителния характер на по-ранната марка.

Последната е заявена на 08.04.2015г. за услуги от клас 39 на МКСУ: Воден транспорт. Речен транспорт. Складиране на стоки, транспорт, транспортна

логистика, транспортиране с шлепове. Услуги за зареждане с гориво на кораби. Услуги за зареждане с гориво. Снабдяване на кораби с гориво. Заявката е за регистрация на комбинирана марка и съдържа претенция за защитени цветове: червен, и изображение, представено в процесното решение. В обстоятелствената част на последното са изложени подробно стоките и услугите, за които противопоставената марка се явява по-ранна по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 5 от ЗМГО (отм.), със срок на закрила до 08.09.2027г.

С решението от 24.03.2017 г. на основание чл. 38г, ал. 10 ЗМГО (отм.) е постановен пълен отказ на регистрацията на марка с вх. № 136521 DMV за услугите, за които е заявена. Постановилият го състав преценил, че е налице реално използване за стоките и услугите „пропан-бутан" (клас 1), „смазочни материали; горива (включително моторно гориво); нефт, смазочни масла бензин, лигроин, газьол, дизелови горива, горива за отопление" (клас 4), „битум, битумни емулсии; сурови нефтопродукти за пътно строителство, промишлено и гражданско строителство, твърди и меки битуми" (клас 19), „изграждане, оборудване и съоръжения за транспортиране, съхранение, обработка и използване на суров петрол, природен газ и продукти, получени от тях" (клас 37), „транспорт и съхранение на суров нефт, природен газ и продукти, получени от тях; доставка на суровия нефт, битум от всички видове, природен газ и минерални суровини; снабдяване с газ и с нефтени и газови продукти от всички видове: снабдяване на бензиностанции» (клас 39) и „обработка и използване на суров нефт, битум от всички видове, природен газ и минерални суровини" (клас 40). По изложените с опозицията съображения за вероятност за объркване, съставът изследвал съществуването на идентичност или сходство. Приел, че заявените услуги от клас 39 са идентични на услугите на по-ранната марка, тъй като се отнасят като част към цяло спрямо тях, като всички те представляват услуги, които са свързани и обхващат услуги по доставката на газ и нефтени продукти и се допълват. Обоснован е извод и за ниска степен на сходство между стоките от клас 04 и 19 на по-ранната марка и заявените услуги, тъй като стоките представляват обект на превозване чрез заявените услуги, като съобразно тяхното естество и специфика те могат да се добиват, предлагат и предоставят от едни и същи търговци, а освен това могат да се допълват. При знаците е приел наличието на визуално и фонетично сходство, като от гледна точка на семантиката счита, че те са фантазийни и не подлежат на смислов анализ. Накрая е направил заключение за вероятност за объркване на заявената с по-ранната марка за всички процесни услуги. По отношение на тези стоки и услуги опозицията, подадена на основание чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО (отм.) е приета за основателна. По отношение на претенцията по чл.12, ал.3 ЗМГО (отм.) съставът е обосновал извод за известност на по-ранния знак, а оттук и за основателност на опозицията за всички заявени услуги от клас 39 на МКСУ.

При така установените факти председателят на ПВ приел с процесното решение, че жалбата против решението на състава по опозиции е допустима и основателна. Изложени са мотиви, че чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО (отм., със същото съдържание в ЗМГО от ДВ бр. 98/13.12.2019г), забранява регистрацията на марка, идентична или сходна на по-ранна марка, ако стоките или услугите на марките са идентични или сходни, когато има вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, т. е. опасност потребителите да повярват, че стоките или услугите са с общ. търговски произход. Необходимо е кумулативно да са налице следните предпоставки: по-ранно право върху марка; идентичност или сходство между

стоките или услугите на марките; идентичност или сходство между марките в конфликт; вероятност за объркване на потребителите. Сравнението между датата на заявяване на атакуваната марка 08.04.2015 г., и датата на заявяване на марка на ЕС с № 221598 - 08.09.1997 г. показва, че в полза на «О. А.» е възникнало по-ранно право върху марка. Спазено е условието съгласно чл. 38г, ал. 6 ЗМГО (отм., сега – чл.58, ал.1 ЗМГО). Заявката за регистрация на марка с вх. № 136521 DMV е публикувана на 29.05.2015 г. в брой 05/2015 г. на Официалния бюлетин на ПВ. Следователно, релевантният период за представяне на доказателства за реална употреба е 29.05.2010 г. - 29.05.2015 г. Опонентът е представил значителен обем доказателства за използване на по-ранната марка, подробно обсъдени в мотивите на процесното решение. Издателят му взел предвид при преценката за реално използване принципа, че използването на марката трябва да бъде осъществявано на територията, за която марката е регистрирана. Когато по-ранната марка е марка на Европейския съюз, използването трябва да бъде осъществено на територията на Европейския съюз съгласно чл. 15. ал. 1 и чл. 42. ал. 2 от Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (към настоящия момент кодифициран като Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз). Реално използване по смисъла на Регламента може да бъде констатирано, когато разпоредбите на същия са изпълнени по отношение само на част от Европейския съюз или дори само на територията на една страна - членка на Европейския съюз. От гледна точка на територията от значение са не толкова от политическите граници на страните, а конкретните пазари. Всякакви друго тълкуване би дискриминирало производителите и би противоречало на целите, които са залегнали в идеологията на закрилата на марка на Европейския съюз, която е отворена за различни по големина икономически субекти. При разглеждане на доказателствата, за да се прецени дали марката е била реално използвана на територията на ЕС се вземат предвид следните фактори: поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак; използването на знака в търговски книжа и в реклами; използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана; степента на използване на марката. Доказателствата за използване трябва да съдържат данни относно мястото, времето, степента и естеството на използване на марката за съответните стоки и услуги. Тези обстоятелства са кумулативни. Преценката на доказателствата е обща, като всички обстоятелства по конкретния случай се вземат предвид, а всички представени материали се оценяват във връзка едни с други. Следователно, въпреки че отделни доказателства могат сами по себе си да не са достатъчни за доказване на използването на по-ранна марка, те могат заедно с други документи и информация да допринесат за доказване на използването. В тази връзка председателят на ПВ основал преценката си на изключително голям брой писмени доказателства (договори, фактури, фискални бонове от различни търговски обекти и др.), като приел, че продължителността (през 5 последователни години), регулярността и географският обхват на използване на по-ранните марки (територията на Република България и други страни от Европейския съюз) позволяват да се заключи, че използването на марка на Европейския съюз № 221598 О. е действително и ефективно, позволяващо създаване и

поддържане на пазарен дял в сектора. Опонентът чрез дружества, представляващи свързани по отношение на него лица, както и търговски партньори е реализирал в продължителен и непрекъснат период от време продажби на едро и дребно на големи количества различни видове горива, масла и други свързани продукти под марката О., с добавяне на допълнителни словни елементи характеризиращи вида на конкретния продукт. Годишните отчети за дейността на дружеството [фирма], макар и включващи бензиностанции под марката А., позволяват да се заключи, че значителна част от стойностите присъстващи в тях се отнасят именно до дейността на дружеството, осъществявана във връзка с бензиностанции О.. От материалите, касаещи дейността по експлоатиране на рафинерии, стопанисване на резервоарни паркове и танкове, както и сключените договори за транспорт на О. продукти става ясно, че марката О. е използвана и във връзка с добиване, преработка, съхранение и транспортиране на петролни и газови продукти. Видно е, че опонентът е вложил значителни средства и усилия за популяризирането и налагането на марка О. на пазара. Потребителските проучвания доказват, че в резултат от дългогодишна и интензивна употреба марката О. заема водеща позиция на пазара на горива у нас и съответно се ползва с висока отличителност по отношение на горивата и услугите на бензиностанции.

Посочва се в мотивите на оспореното решение и, че по отношение на „естество на използване“ доказателствата показват, че по-ранните марки са използвани в съответствие с основаната им функция, а именно да отличават стоките и услугите на опонента от тези на другите лица на пазара. Използването на марките се е осъществявало като словен знак „О.“, във вида в който е регистрирана по-ранната марка (договори, фактури, доклади, сертификати за излъчване и др.) и като комбиниран знак (договори, рекламни видеоклипове, снимков материал, информационни публикации). Марка О. е използвана и в словен, и комбиниран вариант наред с други обозначения. Тези начини на използване не се различават съществено от вида, в който е регистрирана по-ранната комбинирана марка на Европейския съюз с № 221598 О., тъй като добавените словни елементи допълнително индивидуализират вида на съответната продуктова категория, предлагана под основната марка О.. От друга страна, използваният комбиниран знак представлява вертикално разположени словни елементи О., разделени с тънка зелена линия. Докато първият елемент О. е изобразен със специфичен стилизиран шрифт в тъмносин цвят, то вторият напълно възпроизвежда словния елемент О. в стандартен шрифт в черен цвят. Подобен начин на използване не променя отличителността на марката във вида, в който е регистрирана.

По възражението на заявителя на процесната марка, че представените доказателства сочат за използване на по-ранния знак от лица, различни от опонента, което използване не може да обоснове извод за реално използване на по-ранната марка от страна на опонента, издателят на процесното решение отбелязал, че съгласно чл. 19, ал. 3 ЗМГО (отм., сега чл.21, ал.4 ЗМГО) използването, осъществено от трето лице със съгласието на притежателя на марката, се счита за извършено от самия него. Според приложените в преписката материали, в релевантния период процесната марка се използва от дружествата О. А., О. R. & M., О. P. SA, OMB B. O. и O. I. S. G.. От представените от опонента извлечения от фирмени регистри за посочените дружества е видно, че те представляват т. нар. свързани дружества. От друга страна, също така е достатъчно опонентът да представи само доказателства, че трето лице е използвало

марката. От такова използване, съчетано с възможността на опонента да представи доказателства за това, се презумира, че той е дал предварително съгласие, както е възприето и в практиката на С. по член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) 207/2009 (член 18, параграф 2 от Регламент (КС) 2017/1001) относно използване на марката на Европейския съюз със съгласието на притежателя.

По тези съображения издателят на процесното решение приел, че използването на по-ранната марка от посочените в част от доказателствата дружества, различни от дружеството на опонента или негов лицензополучател, е използване с неговото съгласие. Съответно, че марка на Европейския съюз с № 221598 О., словна е използвана реално в релевантния петгодишен период по отношение на стоките и услугите, за които е регистрирана.

Посочва се в мотивите на процесното решение и, че сравнението на услугите на марките в конфликт сочи, че между тях е налице идентичност. По-конкретно, услугите от клас 39 на по-ранната марка са свързани с транспортиране, складиране и снабдяване с газови и нефтени продукти. Те са идентични на заявените услуги „Воден транспорт, речен транспорт, складиране на стока, транспорт, транспортна логистика, транспортиране с шлепове, услуги за зареждане с гориво на кораби, услуги за зареждане с гориво, снабдяване на кораби с гориво" от клас 39 на процесната марка. В случая, идентичността се определя от използването на синонимни термини при формулирането на услугите или от отнасянето им като част към цяло. Когато заявените стоки или услуги са включени в по-широките понятия, с които са назовани противопоставените такива и обратно, те се считат за идентични, тъй като административният орган не следва служебно да определя стоките или услугите, които се покриват от по-общите означения в класовете на атакувания или по-ранния знак. Сравнението между марките включва преценка за наличието на фонетично, визуално и смислово сходство. Степента на сходство зависи от впечатлението, което марките създават в цялост. По-ранната марка на опонента е комбинирана, като се състои изключително от словния елемент «О.», представен с масивни букви в черен цвят, изписани със стандартен шрифт. Атакуваната марка, от своя страна, съдържа буквосъчетанието «DMV» представено с масивни бели букви, вписано във фигуративен елемент в червен цвят, с неправилна геометрична форма, наподобяваща контур на ъглов профил, като лявата му вертикална част е назъбена. Не може да бъде открит доминиращ елемент в композицията на знаците. Докато по-ранната марка се състои изключително от буквосъчетанието «О.», то се явява носител на нейната отличителност. При заявената марка елементите в композицията ѝ са равнопоставени в графично отношение. Макар фигуративният елемент да не е лишен от отличителност, по отношение на заявените услуги отличителността на знака се носи в по-голяма степен от словния елемент «DMV». Обикновено словният елемент при комбинираните знаци има по-силно въздействие върху потребителя, отколкото фигуративният компонент. Това се дължи на факта, че потребителите не са склонни да анализират знаците и по-лесно ги назовават чрез техните словни елементи, отколкото описвайки техните фигуративни елементи. Съгласно Методическите указания за прилагане на чл. 12 ЗМГО, утвърдени от председателя на ПВ, както и съгласно Насоките за търговските марки на Службата на Европейския съюз по интелектуална собственост, колкото по-кратък е един знак, толкова по-лесно потребителите възприемат всички негови отделни елементи. И обратно, потребителите обикновено по-трудно удават разликите между по-дълги знаци.

Словните елементи на сравняваните знаци DMV и O. се състоят от еднакъв брой букви, от които последните две са идентични. При визуално възприятие на знаците, разлика съществува в началните звуци. Освен чрез словния си елемент, процесната марка въздейства и чрез своето графично представяне, а именно цветово оформление, както и фигуративен елемент, който сам по себе не е лишен от отличителност. Разликите в графичното оформление на знаците и различната първа буква на кратките словни елементи предизвикват различното им визуално въздействие. От гледна точка на фонетикага, при цялостно изговаряне, марките се интерпретират от българските потребители като „ди-ем-ви“, съответно «о-ем-ви». Оттук, знаците се характеризират с различен при произнасяне първи звук.

Съдът в настоящия състав изцяло споделя така формираните изводи на административния орган, като ги намира изцяло съответни на обстоятелствата по делото. Макар словният елемент O. в действителност да няма фантазиен характер, а представлява аббревиатура на наименованието на притежателя на по-ранната марка - O. M. (А. организация за минерални масла), доколкото не може да се приеме, че това обстоятелство е възприемано от широк кръг потребители, а възможното значение на словния елемент DMV не е установено, то, както е посочено в мотивите на оспореното решение, семантично марките не могат да бъдат сравнени. Също така, фигуративният елемент при заявения знак не е носител на конкретно смислово послание.

Съдът в настоящия състав изцяло споделя и виждането, че следвайки правилата за сравнение на кратки знаци, каквито представляват трибуквените съчетания, при които малка разлика води до съществена промяна във впечатлението/ възприемането на знаците, заключението от анализа на марките е, че между тях не е налице сходство. Ето защо, независимо от идентичността на сравняваните услуги, поради липсата на сходство между знаците, липсва вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на заявената с по-ранната марка.

Съгласно чл. 12, ал. 3 ЗМГО (отм.), не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки и услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило. Аналогична е закрилата, предоставяна от чл.12, ал.3 ЗМГО от ДВ бр.98/12.12.2019г. Въз основа на анализа на представените доказателства, извършен от издателя на оспорения акт във връзка с основанието по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО (отм.), по-ранната марка на опонента, в резултат на продължителното си и непрекъснато използване, както и вследствие на интензивното ѝ рекламиране е придобила определено ниво на известност за част от стоките и услугите, за които е регистрирана. Въпреки това, съгласно преценката по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО е установено, че между знаците на процесната и по-ранната марка на Европейския съюз № 221598 O. липсва сходство. Липсата на елемент от фактическия състав, води до извод за неприложимост на второто основание на опозицията. По тези съображения издателят на оспорения акт отменил решение от 24.03.2017 г. по опозиция с вх. № 1309279/28.08.2015 г., с което е постановен пълен отказ за регистрация на марка с вх. № 136521 DMV, комбинирана, и върнал заявката за продължаване на производството по разглеждането ѝ.

Съдът в настоящия състав изцяло споделя така формираните изводи и относно

второто основание на опозицията – по чл.12, ал.3 ЗМГО (отм.). В производството пред съда е изслушано заключение на съдебно-маркова експертиза, което съдът възприема като компетентно, обективно, безпротиворечиво и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва в заключението си, че отличителни елементи в състава на процесната марка са думата DMV и фигуративното изображение, оцветено в ярко червен цвят. Фигуративният елемент в състава на процесната марка вх. № 136521 е сходен с регистрирана фигуративна марка рег. № 91835, притежание на [фирма], [населено място], представляваща фигуративен елемент в червен цвят, с неправилна геометрична форма, наподобяваща контур на ъглов профил, като лявата му вертикална част е назъбена. Разликите в графичното оформление на знаците и различната първа буква на кратките словни елементи предизвикват различното им визуално въздействие. Знаците се характеризират с различен при произнасяне първи звук. Първият звук при къси марки е от изключително голямо значение и може да определи минимална или нулева степен на сходство. По-ранната марка, на която се основава опозицията, може да се приеме за «кратка» марка по смисъла на утвърдените принципи за анализ при сходство. На потребителя е известна синьо-зелената цветова комбинация на по-ранната марка, която комбинация се асоциира с «О.». Процесната комбинирана марка вх. № 136521 е изпълнена с фигуративен елемент с основен цвят червен, който го изпълва изцяло. Ч. цвят има силно въздействие у потребителя и потребителската памет. Използваният цвят може да се определи като въздействащ и запомнящ се.

Вещото лице посочва в заключението си и, че сравнението на услугите на по-ранната и процесната марки води до извод, че между тях е налице идентичност. Услугите, за които се отнасят сравняваните марки са специфични - от областта на горивата и услугите, свързани с транспорт. При избора на подобни услуги потребителят полага специално внимание и грижа за получаване на информация за услугата и свързаната с нея стока, както и за нейния произход, тъй като се касае за стоки и услуги, които могат пряко да повлияят безопасността и здравето на потребителя. Услугите, за които е посочена идентичност, са услуги използвани в промишлеността от професионалисти, които пристъпват към тях и които се потребяват с повишено внимание. Това са услуги от професионален характер, които имат потенциален ефект върху живота и здравето на потребителите, доколкото се касае за услуги, свързани със стоки - продукт на промишлената химия, както и за суровини свързани с нея.

Не се установяват по делото обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от изложените по-горе. Безпротиворечиво се установява идентичност на заявените услуги от клас 39 на МКСУ с тези, за които е регистрирана по-ранната марка. Наред с това съдът в настоящия състав намира, че цялостното впечатление, което създават двете марки, е значително различно и не може да обърка потребителя, като предизвика впечатление за общност между притежателите на всяка от марките. В тази връзка следва да се отбележи, че е неотносима в случая представената от жалбоподателя съдебна практика – а именно, решение № 1219/24.02.2020г. по адм. д. № 12248/2019г. на 31 състав на съда и решение № 15114/08.12.2020г. по адм. д. № 6063/2020г. на Върховния административен съд, Седмо отделение, с което първото е оставено в сила. Независимо от подобие в предметите на двете дела, преценката във всяко от отделните съдебни производства следва да бъде извършена съобразно събраните доказателства. В случая безпротиворечиво се установява както от писмените доказателства, приложени в административната преписка, така и от

заклучението на вещото лице, чието виждане изцяло се споделя от настоящия състав, че както словният елемент, така и фигуративният такъв, в значителна степен отличават марките една от друга и изключват възможността за свързването им и объркване на потребителя. В тази връзка по-специално трябва да се отбележи решение № 301/26.03.2013г. на Комисията за защита на конкуренцията, приложено в административната преписка (л.461-483 от делото) и съдържащите се в него изображения, които представят образци на действително наподобяване на по-ранната марка. Видно от снимки №№ 8, 9, 10, 14, съдържащи се в това решение, както и текстовата му част, търговско предприятие с аналогичен предмет на дейност – търговия с горива на бензиностанции, е означило обектите си с лого «С.» с цветово и графично оформление, изцяло наподобяващи марката „О.“ на жалбоподателя. Процесната заявена марка в случая не показва дори близко подобие с по-ранната, в частност и поради това, че цветовото ѝ оформление – бели букви върху ярко червен фон, напълно се различава от цветовата комбинация на по-ранната марка – синьо/зелено/ черно. Съответно, комбинацията ярко червено и бяло предизвиква възприятие, съществено различаващо се от това, което предизвиква комбинацията синьо/ зелено/ черно с характерно разположение при по-ранната марка. Наред с това, широката известност на последната допълнително допринася за по-лесното различаване от потребителите на двете марки една от друга.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските по делото остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). По арг. от чл.77 от ГПК, субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, и доколкото не е заявено искане за възстановяване на разноски, ЗС следва да бъде осъдена да заплати сумата 250 лв., за което е била задължена в открито съдебно заседание на 19.04.2021г. и която сума за възнаграждение на вещо лице не е платена до днес.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. А.“, А., представлявано от адв. В. В. Т., срещу решение № 93/22.08.2019 г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА „О. А.“, А., представлявано от адв. В. В. Т. да заплати на Патентно ведомство сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Г С К.“, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Весел А. П., с ЕГН [ЕГН], сумата 250 (двеста и петдесет) лева – възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

